

Δ.Ι.ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΟΥΡΟΥ

Καδμητῆ Μουσικῆς
ἐν τῇ.Εκκλησιαστικῇ, Σχολῇ, Κορίνθου

Handwritten note:
Handwritten note: 2nd
Handwritten note: 2nd
Handwritten note: 2nd

Ο

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

(ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)

Handwritten signature:
Handwritten signature: 15-3-5

15-3-5

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

1959

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἰερεὺς:

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία... τῶν αἰώνων, (Ἀμήν.)

Ὁ Ἀναγνώστης

Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δόξα... Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός Ν' 50

Εἰλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ προσώπὸν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μὰ σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγ-
γελεῖ τὴν αἴνεσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδε-
ιώσει.

Ἀγάθυνον. Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰ-
κοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
όν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ
βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτω-
σαν οἱ βουλόμενοί μοι κακὰ.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγον-
τές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες
οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμί καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἰ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός PMB' 142

Κύριε, εισάκουσαν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Τάχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστών ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι, ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψ. στοῖς Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἰμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαί τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἤλπισαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Παντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίνει ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Λξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω.

ΚΑΝΩΝ

ΩΔΗ Α'

Ἦχος Δ.΄ ⁶ λ' τος

⁶
 Λ νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη
 σε ται πνευ μα τος λ' και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι
 λι ι δι Μη τρι λ' και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων ^π και α σω γη θε με νος ^Δ λ' τα αυ της τα θαυ
 μα τα ⁶ λ' (Δίς)

⁶
 Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας λ'
⁶
 Χ ρι στου βι βλον εμ ψυχον ε σφρα γι σμε
 νην σε πνευ μα τι λ' ο με γας Αρ χα γ γε λος α γνη θε
 ο με νος λ' ε πε φω νει Σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον ^π ⁶ λ' δι
 ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται λ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Λ . δαμ ε πα νορ θω σις χαι ρε Παρ θε
 νε Θε ο νυμ φε λ. του Α δου η νε κρω σις χαι ρε Πα
 να μω με λ. το πα λα τι ον του παν των Βα σι λε ως
 χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος λ.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευμα τι λ.

Ρ ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μ
 νη βλα στη σα σα λ. το μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η
 τε ξα σα λ. το ο σφρα δι ον του μο νου Βα σι λε ως
 χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα λ.

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην λ⁶

λ γνει ας θη σαυ ρι σμα χαι ρε δι ης

εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν λ χαι ρε

η δυ υπνο ον κρι ι νον λ Δε σποι να πι στους ευ ω δι

α ζον π^π θυ μι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο

λμ τι μον λ⁶

ΩΔΗ Γ'

τους Σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε

ως ζω ω σα και α φθο νος πη γη λ^Δ θι α σον συ γ κρο

τη θαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π^π και εν

τη θει α δο ξη σου λ^Δ στε φα νων δο ξης α ξι

σεν λ⁶ (Δις)

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ὁ τὰ χυν ἡ βλαστηα σα τον θει ει ον ως

χω ω ρα α νη ρο τος σα φως ὁ χαι ρε εμ ψυ χε τρα

πε ε ζα λ αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα ρ χαι

ρε του ζωντος υ δατος ὁ πη γη α κε νω τος Δε σποι να λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Δα μα λης τον μο σχον η τε κου ου σα τον

α α μω μον χαι ρε τοις πι στοις ὁ χαι ρε Α μνας κυ

η σα α σα λ Θε ου Α μνον τον αι ρο ον τα ρ κο

σμου παν τος τα πται σμα τα χαι ρε θερ μον ι λα στη

ρι ον λ

Δόξα Πατρί

Ο ρ θρος φα ει νος λ χαι ρε η μο ο

νη τον Η η λι ον φε ρου σα Χρι στον ὁ φω τος κα τοι κη

τη ρι ι ον λ χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα π x
9

και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο λο τε λω ως

εκ μει ω σα σα λ

Και νθν

Χ αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι

ω ω δευ σε μο νος η μο χλους Δ και πυ λας Α δου Δε

σποι να λ τω το κω σου σεν τρι ψα α σα π x
9 χαι ρε

η θει α ει σο δος Δ Δεξιός Χορδς των σω ζο με ενων Πα

νυ μνη τε λ

ΩΔΗ Δ'

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη ε πι θρο

ο νου θε ο τη τος λ εν νε φε λη κου ου φη ηλ

θεν Ι η σου ους ο υ περ θε ος λ τη α κη ρά τω πα

λά μη και δι ε σω ω σε ^π τους κραυ γα ζο ον τας ^Δ δο

ξα Χρι στε τη δυ να μει Σου ⁶ λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ε_ν φω ναις α σμα των πι ι σται Σοι βο ω ω

μεν Πά νυ μνη τε ⁶ λ χαι ρε πι ον ο ο ρος , και τε

τυ ρω με ε νον εν πνευ μα τι ⁶ λ χαι ρε λυ χνι α και

στα μνε μαν να φε ρου ου σα ^π το γλυ και αι αι νον ^Δ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α ⁶ λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

λα στη ρι ον του κο ο σμου χαί ρε α α

χραν τε Δε σποι να ⁶ λ χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν τας

α νυ ψω ω σα σα χα ρι τι ⁶ λ χαι ρε η γε φυ ρα

ον τας η με τα γου ου σα ^π εκ θα να του παν τας προς ζω

ην τους υ μνουν τας Σε 6
λ

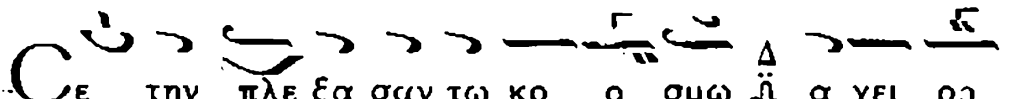
Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

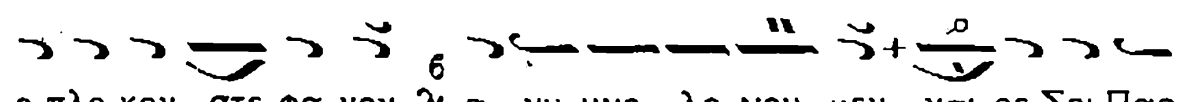
Ου ρα νων 6
λ υ ψη λο τε ε ε ε ρα
χαι ρε γης το θε με λι ον 6
λ εν τη Ση νη δυ υ ι
Α χραν τε α κο ο πως βα στα σα σα 6
λ χαι ρε κογ
χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα ψα α σα 6
π εξ αι μά τω ν
Σου 6
Δ τω Βα σι λει ει των δυ να με ω ν 6
λ

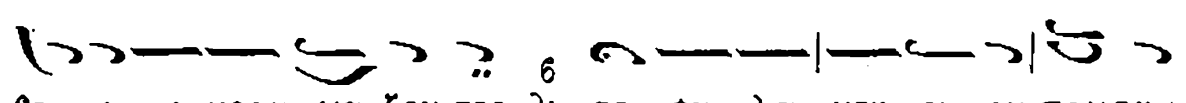
Δόξα Πατρι . . .

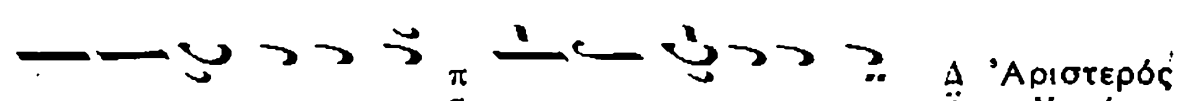
Νο μο θε την η τε κου σα α λη θως 6
λ χαι ρε Δε σποι να λ τον τας α νο μι ας πα αν των
δω ρε α αν ε ξα λει φον τα λ α κα τα νο η
τον βα α θος 6
λ υ ψος αρ ρη η τον 6
λ α πει ρο γα με
δι ης η μει εις ε θε ω θη μεν 6
λ

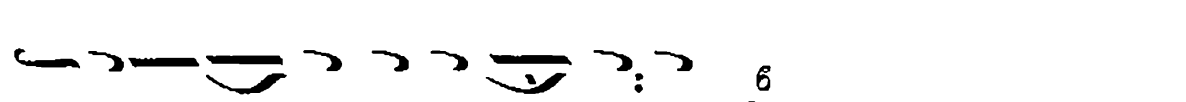
Καὶ νῦν

 C E τὴν πλεξασάντων κο ο σμῶ δὲ ἀχειρῶ

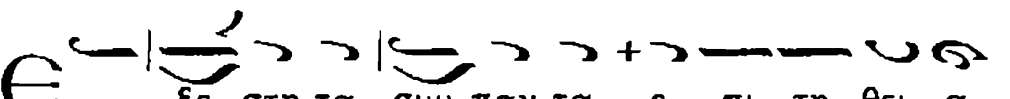

 ο πλοκὸν στεφανὸν ἡ ἀνυμνολογουμένων χαίρει Σοι Παρ

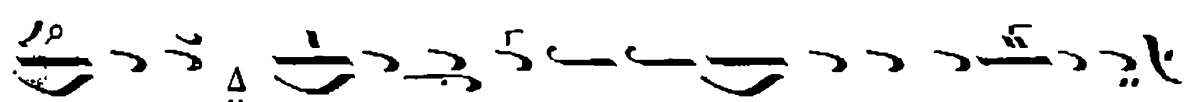

 θε ε νεκραυγαζόντες ἡ το φυλακτηρίων πάντων

 καὶ χαράκωμά π και κραταίωμά δὲ Ἀριστερός

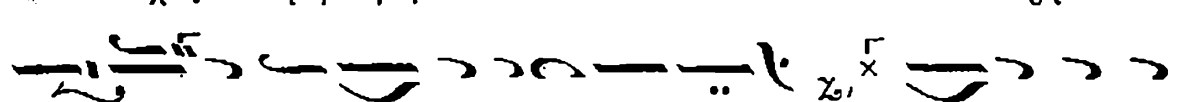

 καὶ ἰερόν κατὰ φύγιν ἡ

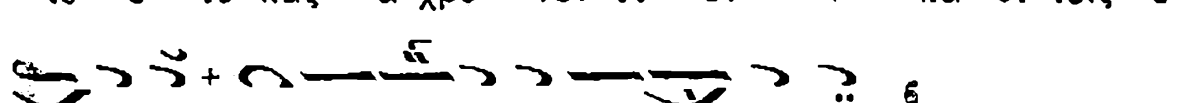
ᾠδὴ Ε΄

 E ξεστητά συμπάντα ἐπιτηθεῖα

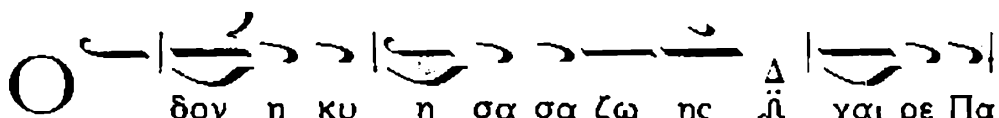

 ὁ ὁ ξη σου δὲ Σὺ ὑγαρά πειρογάμε Παρθε ε νε

 ἡ εσχες ἐν μηήτρα τον ἐπιπάντων Θεον δὲ και

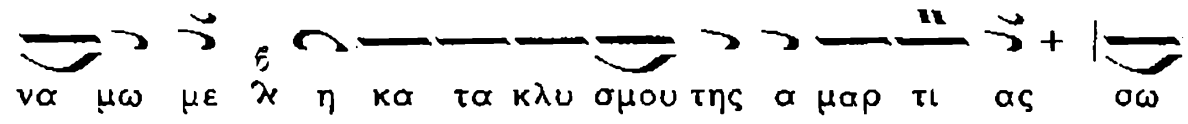

 τε ἐτοκας ἀχρονὸν Υἱὸν ἡ πασι τοῖς υ

 μγουσι Σε σωτηρίαν βραβεύοντά ἡ

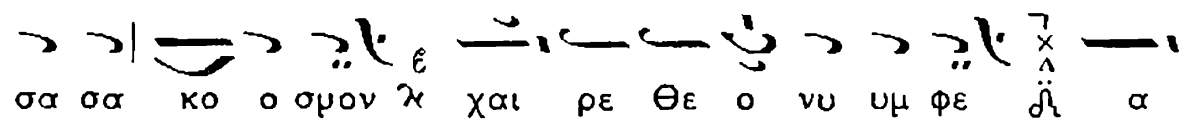
‘Υπεραγία Θεοτόκε

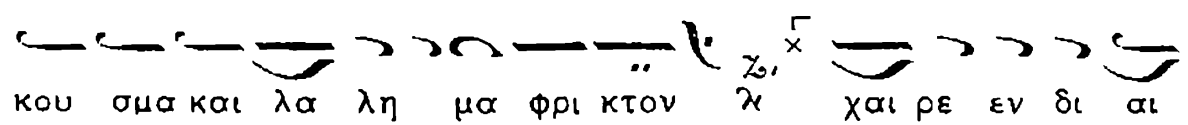
 δον η κυ η σα σα ζω ης ^Δ χαι ρε Πα

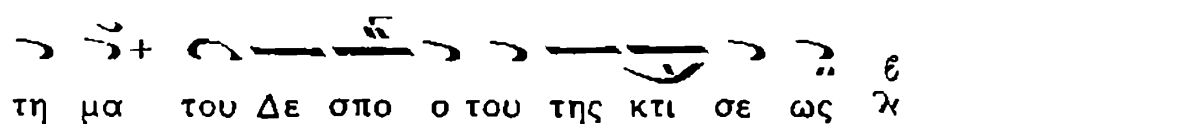
 να μω με ^ε η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ας σω

 σα σα κο ο σμον ^ε χαι ρε Θε ο νυ υμ φε ^Δ α

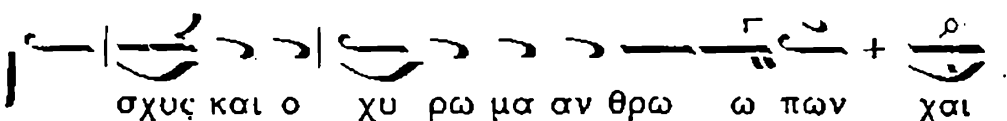

 κου σμα και λα λη μα φρι κτον ^ζ χαι ρε εν δι αι

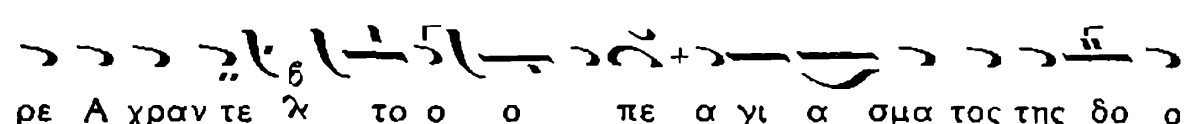

 τη μα του Δε σπο ο του της κτι σε ως ^ε ^ζ

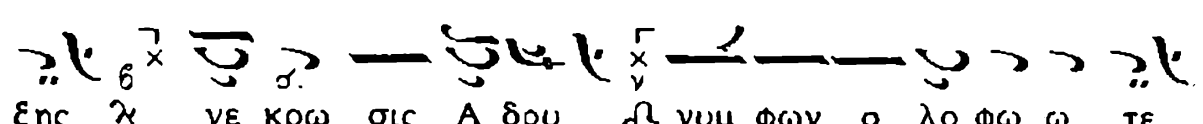
‘Υπεραγία Θεοτόκε . . .

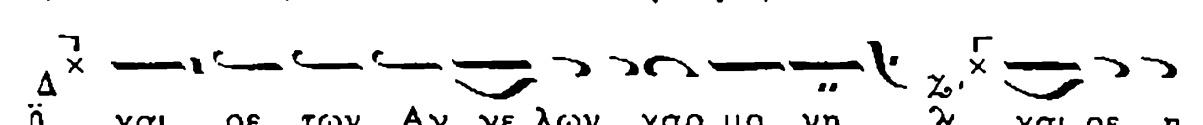
 σχυς και ο χυ ρω μα αν θρω ω πων ^ρ χαι

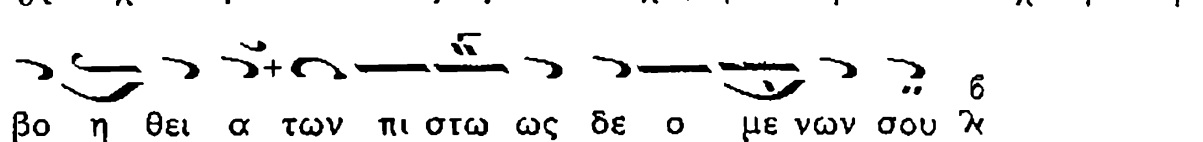
 ρε Α χραν τε ^ε το ο ο πε α γι α σμα τος της δο ο

 ξης ^ε ^ζ νε κρω σις Α δου ^Δ νυμ φων ο λο φω ω τε

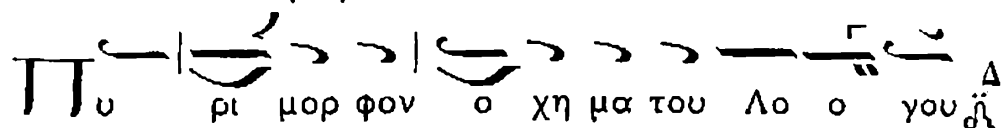

^Δ ^ζ χαι ρε των Α γ γε λων χαρ μο νη ^ζ χαι ρε η

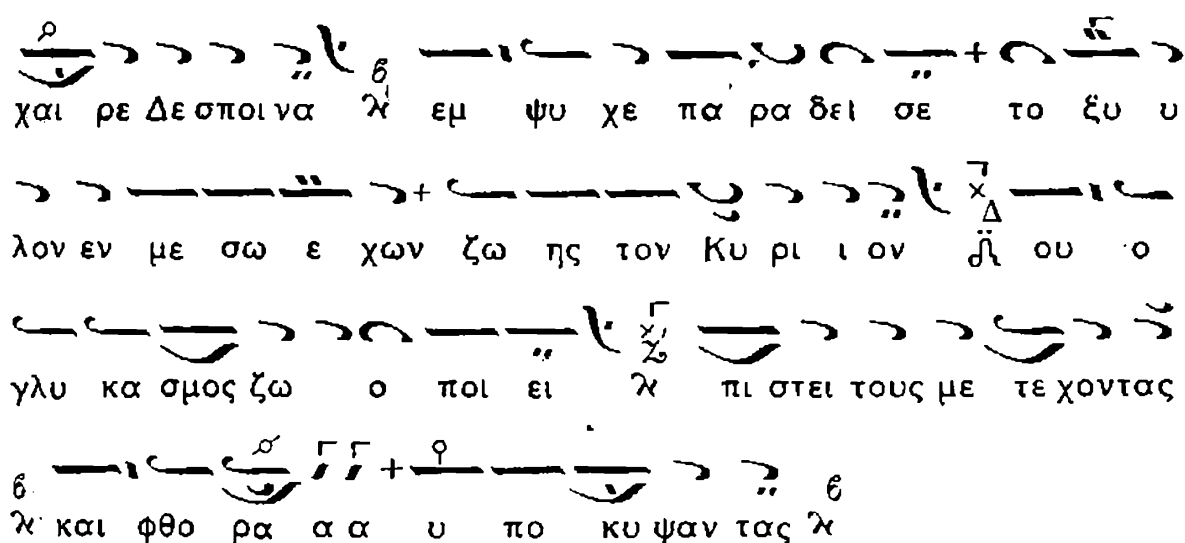

 βο η θει α των πι στω ως δε ο με νων σου ^ε ^ζ

‘Υπεραγία Θεοτόκε . . .

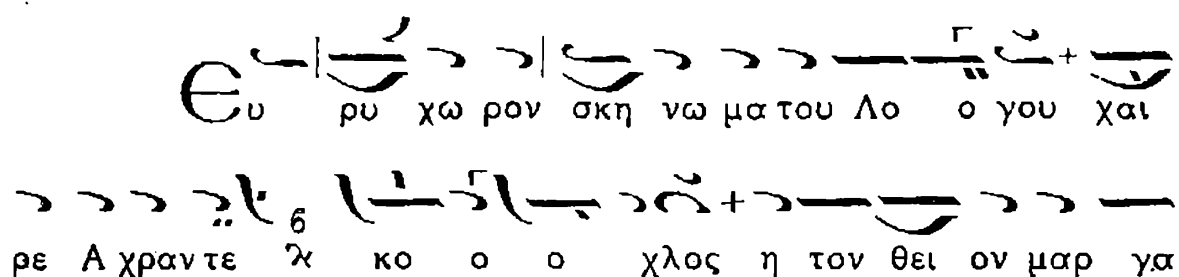
 ρι μορ φον ο χη μα του Λο ο γου ^Δ

Δόξα Πατρί

Καί νυν

ρι ι την προ α γα γου ου σα ⁶ και χαι ρε παν θαυ μα α στε

παν των προς Θε ον κα ταλ λα γη ⁷ και των μα κα ρι

ζον των Σε ⁶ και Χο ρός Θε ο το ο κε ε κα στο τε ⁶ και

ΏΔΗ 5'

Τ ην θει αν τα συ την και παν τι μον ^π q τε λουν

τες ε ορ τι ν οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος q δευ

τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δ δλ τον εξ Αυ της τε χθεν τα

Θε ον δο ξα ζον τες ⁶ και (Δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Π α στας του Λο ο γου α μο λυν τε αι τι

α της των παν των θε ω σε ως ^π q χαι ρε Παν α χραν τε ^π q

των Προ φη των πε ρι η χη μα ^Δ δλ χαι ρε των Α πο

στο ο λων το εγ καλ λω πι σμα ^ε και

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Εκ Σου ἡ δρο ὁ σος ἀ πε στα ξε φλογ μόν πο
 λυ θε ἰ ἀς ἡ λυ σα σα ῖ π ο θεν βο ὤ μεν Σοι χαι
 ρε ο πο κος ο εν δρο σος ὁ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ
 προ ε θε ἀ σα το ὦ

Δόξα Πατρὶ

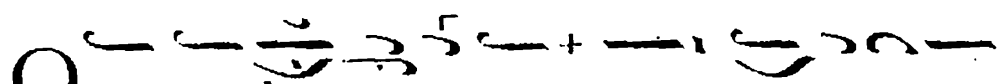
δου σοι χαι αι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η
 μιν γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ον ῖ εν
 τω πε λα γει των θλι ψε ὦν ὁ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ
 των του πο λε μη το ρος ὦ

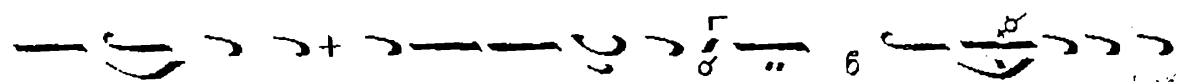
Καὶ νῦν

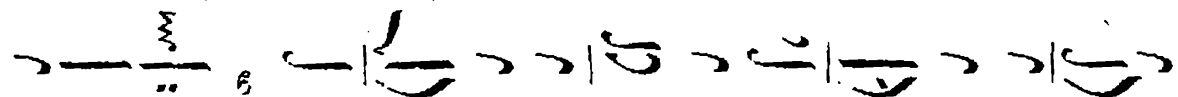
Χα ρας αι τι ἰ α χα ρι τω σον η μων
 τον λο γι σμον του κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η ἀ α φλεκτος.
 βα τος ῖ νε φε λη ο λο φω τε ὁ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ

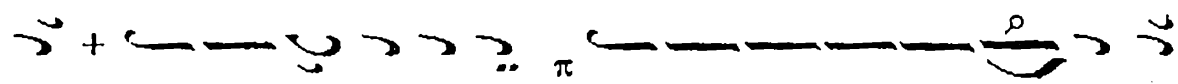

 πα αὐστὺς Χορὸς εἰσκιᾶ ζουσα ἡ

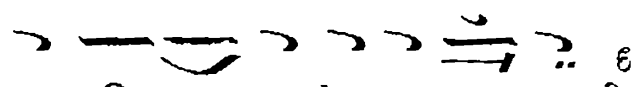
ᾠδὴ Ζ'

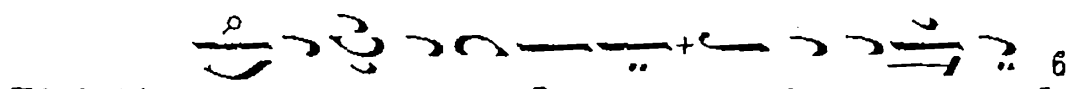

 Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει

 θεοφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα ἡ ἀλλὰ πυροῦς

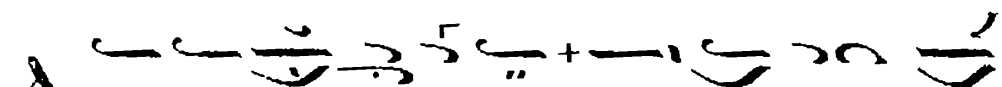

 ἀπειλήν ἡ ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψαλ

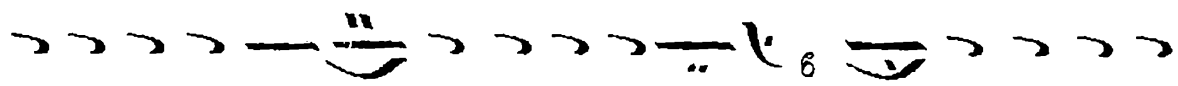

 λον Ὑπερὺμνη ἡ τοῦ πνεύματος Πατερῶν Κυρίου

 καὶ Θεὸς ἐλογητοῦται ἡ

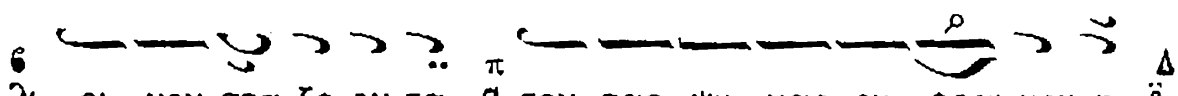

 Τὸ ὀρθὸν κυρίου καὶ Θεὸς ἐλογητοῦται ἡ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

 νυμνόμεν ἐν Σέβωντες χαί

 ρεοχημα Ηλιου του νοητου ἡ ἀμπελος ἀλη

 θι νῆ ἡ τὸν βοτρυὸν τὸν πεπειρόν ἡ γεωργήσα

 ἡ οἰκονομάζοντα ἡ τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα

των πι στως σε δο ξα ζον των λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

α τη ρα των αν θρω πων η κυ η σα σα
 χαι ρε Θε ο νυμ φε λ η ρα α βδος η μυ στι κη
 αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα λ χαι ρε
 Δε σποι οι να π δι ης χα ρας πλη ρου με θα Δ και ζω
 ην κλη ρο νο μου μεν λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε ,

Ρ η το ρευ ου ου σα ου σθε νει γλωσ σα
 Δε σποι να υ μνο λο γησαι σε λ υ πε εργαρτα Σε
 ρα φειμ λ υ ψω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε α Χρι
 στον λ ον ι κε τε ευ ε π πα σης νυν βλα βης ρυ σα
 σθαι Δ τους πι στως Σε προ σκυ νουν τας λ

Δόξα Πατρὶ

Εφη μὲι εἰ εἰ Σε μα κα ρι ζον τα
 τα πε ρα τα και α να κρα ζει σοι λ χαι ρε ο το
 ο μος εν ω λ δα κτυ λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Λο
 γος Α γνη β Ον ι κε τε ευ ε ρ βι βλω ζω ης τους
 δου λους Σου κα τα γρα ψαι Θε ο το κε λ

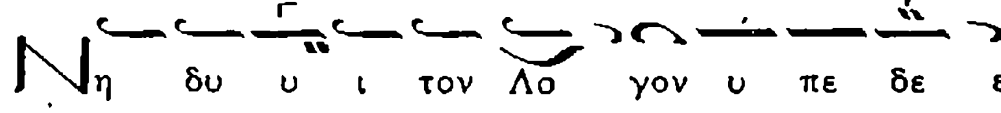
Καί νυν

κε τε ευ ο ο μεν οι δου λοι Σου και
 κλι νο μεν γο νυ καρ δι ι ας η μων λ κλι νον το
 ου ους Σου Α γνη λ και σω σον τους θλι ψει σι βυ θι
 ζο με νους η μας λ και συν τη ρη η σον ρ πα
 σης εχ θρων α λω σε ως Δ Δεξιός
 λ Χο ρ ός την Σην πο
 λιν Θε ο το κε λ

ᾠΔΗ Η΄

 Παι αἰ δας εὐ α γείς ἐν τῇ κα μι ι
 νω ο το οκος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ^Δ _{δλ}
 τῷ τε μεν τυ που με ε νος ₆ λ νυν δε ε νερ γου με ε
 νος ^π ₉ τῇν οι κου με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου
 σαν ^Δ _{δλ} τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα ^π ₉ και υ περ
 υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νος ₆ λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

 Νη δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε
 ξω τον πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα σας ^Δ _{δλ} γα λα
 κτι ε ξε θρε ε ψας ₆ λ νευ μα τι τον τρε φο ον τα ^π ₉
 τῇν οι κου με νην α πα σαν Α γνη ω ψαλ λο ο μεν
 τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα ^π ₉ και υ περ υ

ψου ου τε εις παντας τους αι ω νας λ

‘Υπεραγία Θεοτόκε . . . ,

Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα α

τω το με ε γαμυ στη ρι ον του το κου Σου παιδες

προ ει κο νι ι σαν λ του το εμ φα νε στα α τα

π ρ με σον πυ ρος ι στα με νοι και μη φλε γο με ε νοι

α κη ρα τε Α γι α Παρ θε νε ρ ο θεν Σε υ

μνοι ου μεν εις παντας τους αι ω νας λ

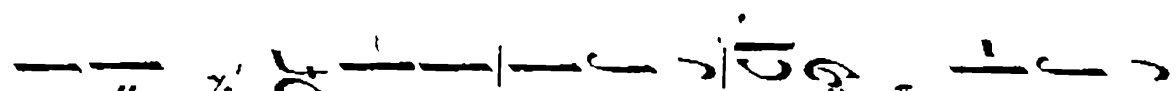
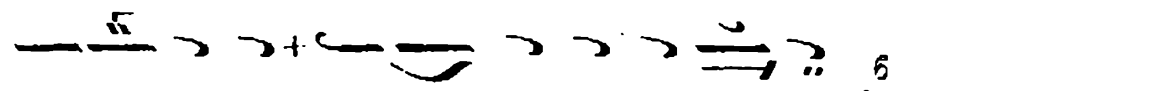
‘Υπεραγία Θεοτόκε

Οι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εν

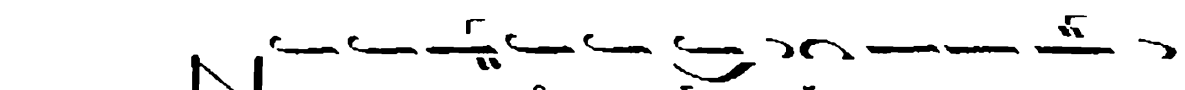
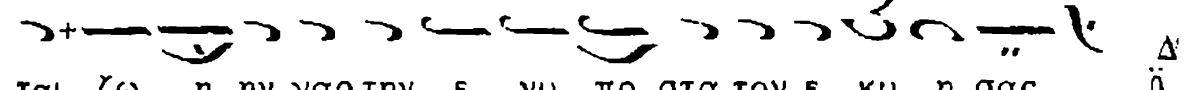
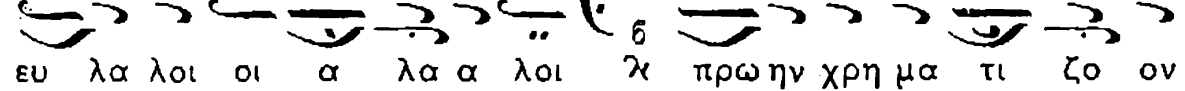
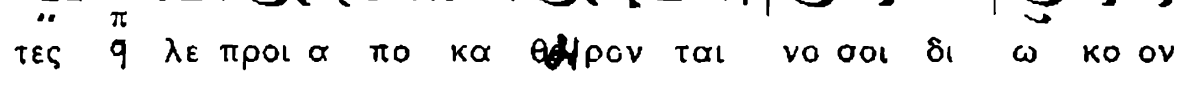
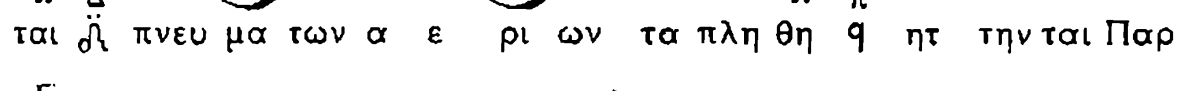
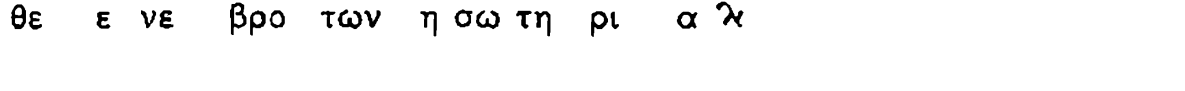
τες στο λη ην α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν τη κυ

ο φο ρι α α σου λ και οι κα θε ζο με ε νοι ρ

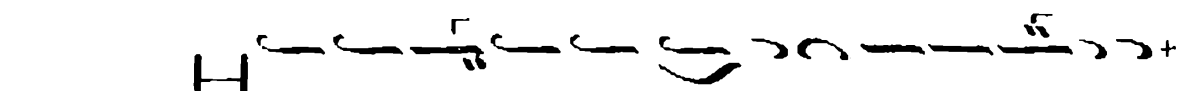
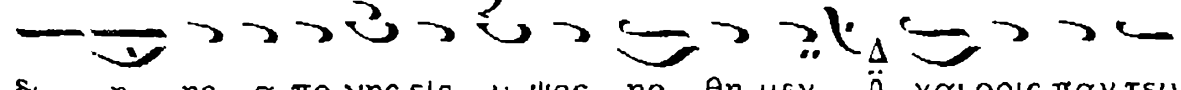
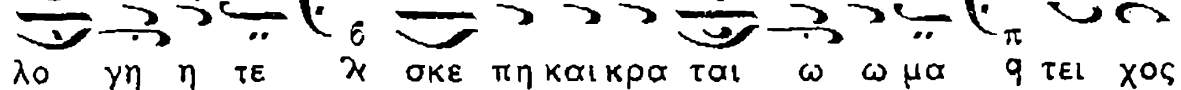
εν σκο τει πα ρα πτω σε ων φως κα το πτευ σα α μεν

 φω τος λ' κα τοι κη τη ρι ον Κο ρη π ο θεν Σε

 υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας λ'

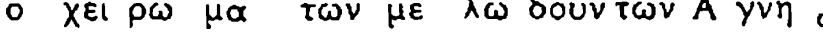
Δόξα Πατρί

 Νε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουν

 ται ζω η ην γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας

 ευ λα λοι οι α λα α λοι λ' πρωην χρη μα τι ζο ον

 τες π λε προι α πο κα θη ρον ται νο σοι δι ω κο ον

 ται πνευ μα των α ε ρι ων τα πλη θη η ητ την ται Παρ

 θε ε νε βρο των η σω τη ρι α λ'

Καί νυν

 Η κο οσ μω τε κου σα σω τη ρι ι αν

 δι η ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν λ' χαιροις παν τευ

 λο γη η τε λ' σκε πη και κρα ται ω ω μα η τει χος

 και ο χειρῶμα των μελῶδουντων Ἀγνη τον Κυρι

 ον υμνείτε τα εργα Χορός και υπερυψου ου

 ται εις παντας αιωνας

'ΩΔΗ Θ'

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευμα τι
 λαμ πα δου χου με νος λ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε π
 α υ λων No ο ων φυ σις γε ραι ρου σα λ την I ε
 ραν πα νη γυ ριν της Θε ο μη το ο ρος και βο
 α' α α α τω ω ω λ χαι ροις παμμα κα ρι στε λ
 Θε ο το κε Α γνή η α ει παρ θε νε λ

‘Υπεραγία Θεοτόκε

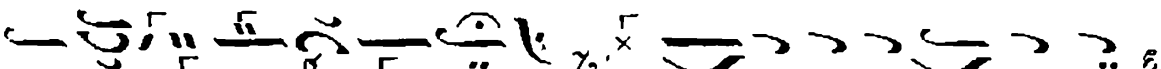

να σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν

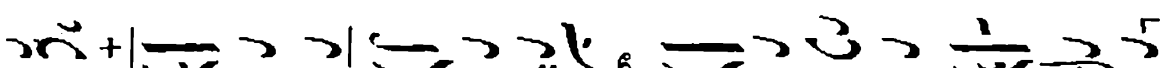
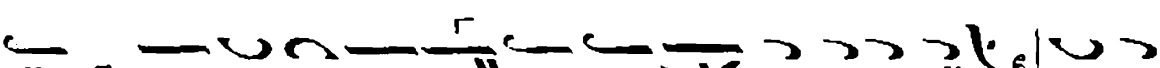
οι δι α σου της χα ρας ^ω με το χοι γε νο με νοι της

 α ι δι ου λ ρυ σαι η μα ας πει ρα σμου λ βερ βη

 ρι κης α λω σε ως και πα σης αλ λης πλη γης δλ δι

 α πλη η η η θο ο ος λ Κο ρη πα ρα πτω σε ων δλ

 ε πι ου σης βρο τοι οις α μαρ τα νου σιν λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

 φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ω

 σις ο θεν βο ω μεν σοι λ χαι ρε α στρον α δυ υ

 τον π ει σα γον κο ο σμω τον με γαν Η λι ον λ χαι ρε

 Ε δεμ α νοι ξα σα την κε κλει σμε νην Α γνη δλ χαι

 ρε στυ υ υ υ λε ε πυ ρι νε ει σα γου σα λ εις

 την α σ νω ζω ην γγ το αν θρω πι νον λ

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

 τω μεν ευ λα βως εν οι κω Θε ου η μων

και εκ βο η σω μεν λ χαι ρε κο σμου Δε σποι οι να π

χαι ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των η μων λ χαι

ρ η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι και κα λη ο λ χαι

ρε σκε ε ε ευ ο ο ος λ μυ ρον το α κε νω τον λ

ε πι Σε κε νω θε εν εισ δε ξα με νον λ

Δόξα Πατρι

Η πε ρι στε ρα λ η τον ε λε η μο

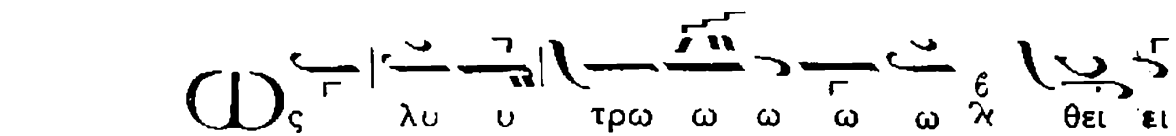
να α πο κυ η σα σα λ χαι ρε Α ει παρ θε ε νε ρ

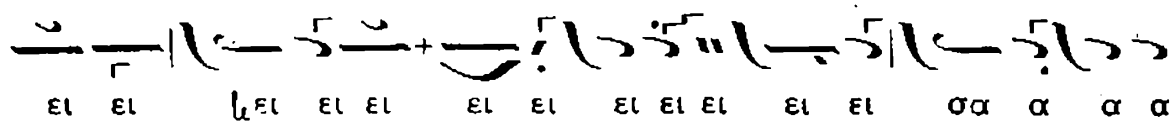
Ο σι ων πα αν των χαι ρε το καυ χη μα λ των α θλη

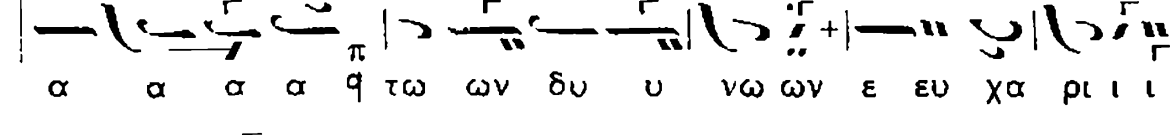
των στε φα νω μα χαι ρε α παν τω ων τε. ο λ των Δι

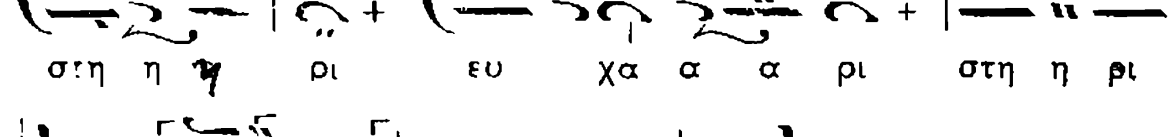
και αι αι αι ω ω ων λ θει ον εγ καλ λω πι σμα λ και

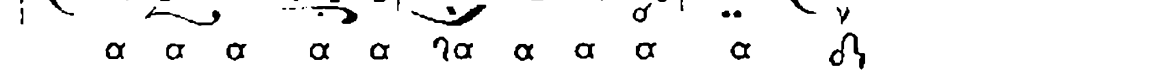
η μων των πι στω ων το δι α σω σμα λ

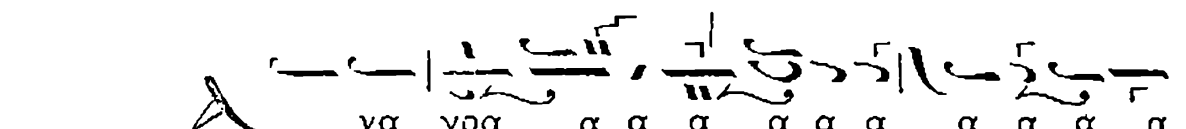
 Ω_ς λυ υ τρω ω ω ω ω λ^ε θει ει

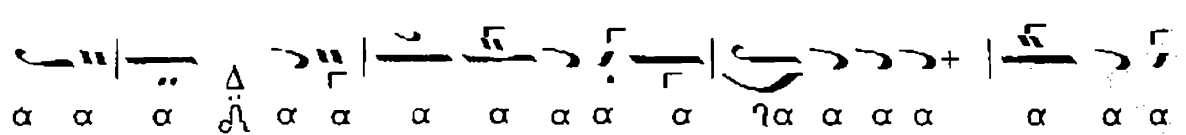
 ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α α

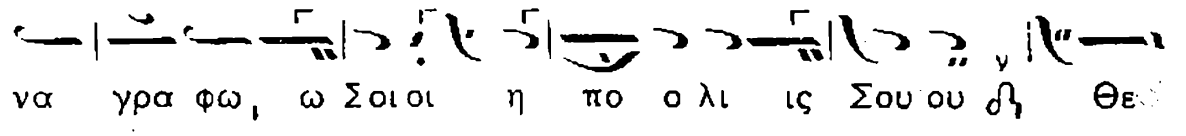
 α α α α π τω ων δυ υ νω ων ε ευ χα ρι ι ι

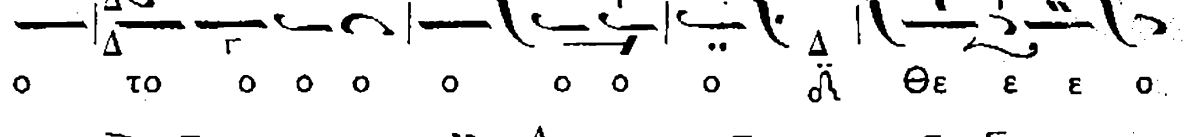
 στη η ρι ευ χα α α ρι στη η ρι

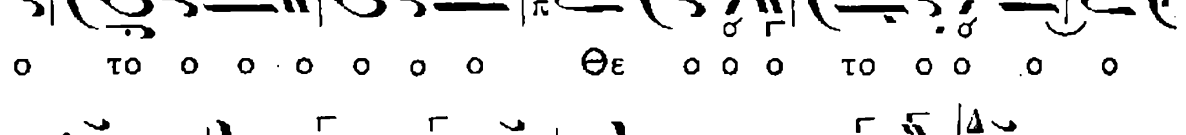
 α α α α α ηα α α α α ο_υ

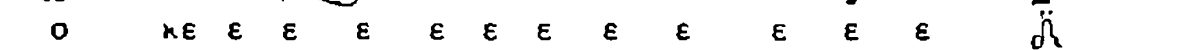
 να γρα α α α α α α α α α α

 α α α ο_υ α α α α α α α α α α α α α

 να γρα φω, ω σοι οι η πο ο λι ις σου ου ο_υ θε

 ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο_υ θε ε ε ο

 ο το ο ο ο ο ο ο ο θε ο ο ο το ο ο ο ο

 λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο θε ε ε ο ο_υ το

 ο κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο_υ

Λ λ λως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε αλ

λως ε χου ου σα α το κ ρ α α α α τ ο ς ε α

προ σμα α α α α α α α ε Α α α προ

ο σ μα α α α α α α α Χ η η η το ο ο ο ο

κ ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α προ ε σμα

α χ η η τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν ε

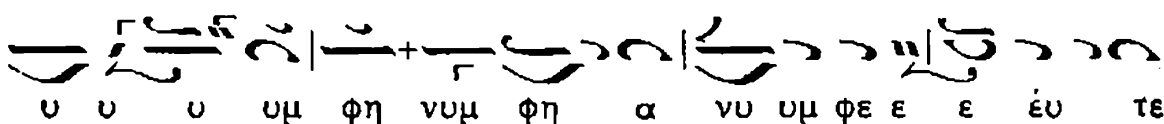
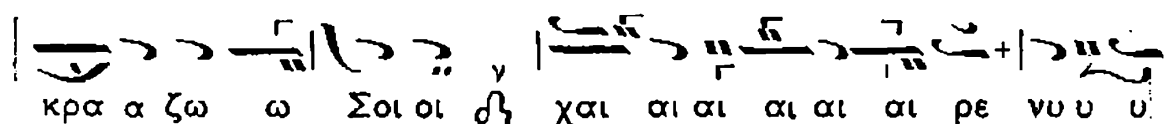
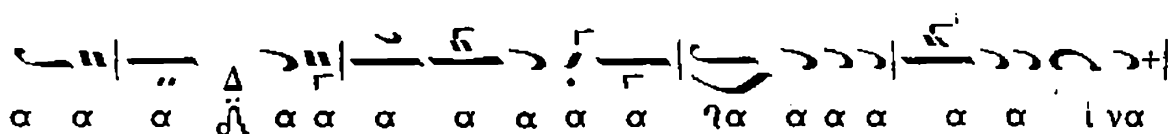
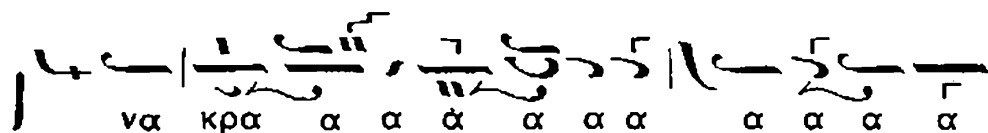
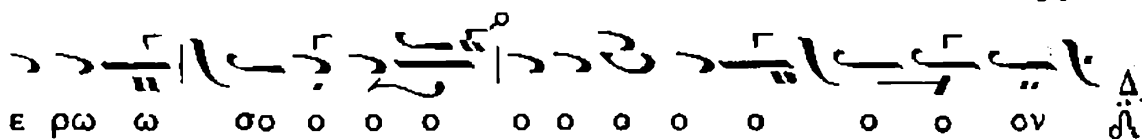
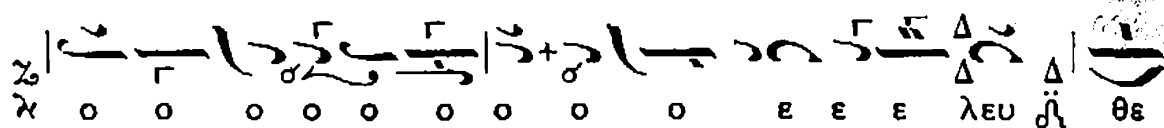
Ε κ παν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι ε οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ε κ

παν τοι ω ω ν με ε κιν δυ υ υ υ ν ω ω ν ε λευ

θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ευ θε ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ρ ω ω ο ο ο ο ο ο

Σ η μ ε ί ω σ ι ς . Εἰς τὸ ὥς ἄνω ὄργον «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ εἰς τὰς
λέξεις: **Θεοτόκε, ἀπροσμάχητον, ἐλευθέρωσον,** χρησιμοποιου-
μεν ὥς μελωδικὸν διακοσμητικὸν πλαίσιον, χωρὶς νὰ ἀλλοιωθῇ
τῆς μελωδικῆς γραμμῆς ἡ ὑπόστασις, τὰ ἐκ 3 φωνῶν ἰσοκρατήματα

$\overset{\Delta}{\underset{\circ}{\delta\iota}}$ $\overset{\pi}{\underset{\circ}{\eta}}$ $\overset{\circ}{\underset{\Delta}{\rho\iota}}$ ἐπὶ πέντε μέτρων. π

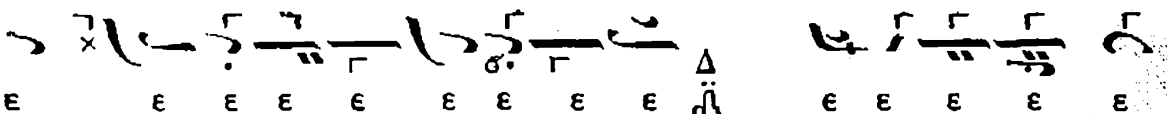
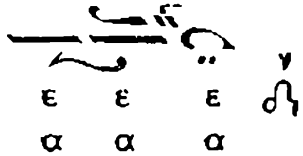
Εἰς τὸ ἕκτον μέτρον διακόπτεται ἡ χρῆσις τοῦ η ἐπανερχο-
 μένου εἰς τὸ $\delta\eta$.

Τὰ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ ἰσοκρατήματα εἶναι μελωδικώτερα καὶ πλουσιώτερα τῶν ἀπλῶν. Προσδίδουν ᾄκουσμα σοβαρὸν, μεγαλοπρεπές καὶ ἐπιβλητικόν εἰς τὰς ὡς ἄνω λέξεις, εἰς τὰς ὁποίας χάριν ἐξάρσεως γίνεται ἐπέκτασις τῆς μελωδικῆς φράσεως εἰς τὸν

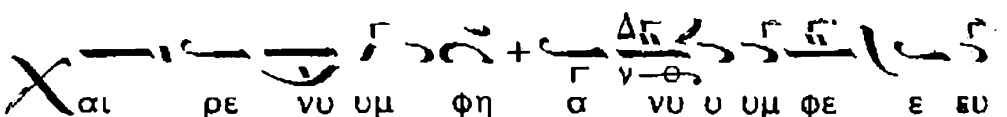
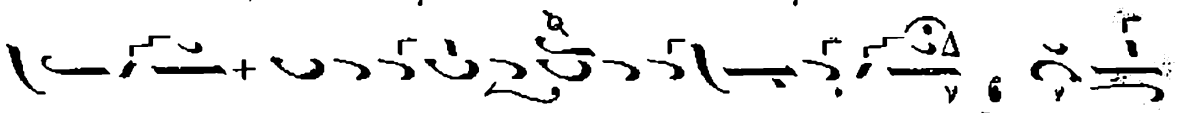
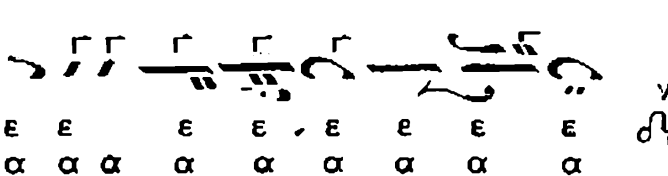
ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη.

 Χαι ρε νυ υ υ υ υ υ υ υ υ μ φη νυ μ φη
 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι αλ

 α νυ υ μ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε
 λη λου ου ι ι ι ι α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α

 ε ε ε ϝ̣
 α α α

Ἔτερον

 Χαι ρε νυ υ μ φη α νυ υ υ μ φε ευ
 Αλ λη λου ου ι αλ λη λου ου ι ι ι

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε ϝ̣
 α α α α α α α α

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Νη.

Χ ^ιαι ^ιαι ^ιαι ^ιαι ρε ^υδ̣ι ^ινυ ^ιυμ ^ιφη

* ^ιη ^ιη ^ια ^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυμ ^ιφε ^ιε ^ιε ^ιευ ^ιτε ^ιδ̣ι

Ἔτερα θέσις.

* ^ιη ^ιη ^ια ^ια ^ινυ ^ιυμ ^ιφε ^ιευ ^ιτε ^ιε ^ιη ^ιη
α ^ιαλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιι ^ιι ^ια ^ια

* ^ιη ^ιη ^ια ^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυμ ^ιφε ^ιε ^ιευ ^ιτε ^ιε ^ιη ^ιη
α ^ιαλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιι ^ιι ^ια ^ια

^ιη ^ιη ^ια ^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυμ ^ιφε ^ιε ^ιευ ^ιτε ^ιε ^ιη ^ιη
α ^ιαλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιι ^ια ^ιη ^ιαλ ^ιλη ^ιλου

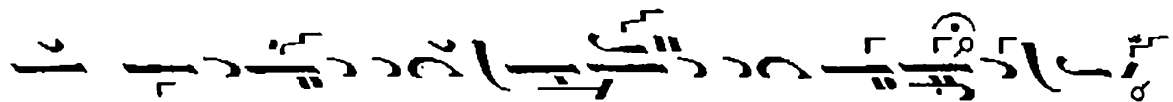
^ιου ^ιου ^ιου ^ιι ^ιι ^ιι ^ιι ^ια ^ιδ̣ι κ.τ.λ. ὡς ἄνω.

Χ ^ιαι ^ιρε ^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυμ ^ιφη ^ιη ^ια ^ια ^ια
Αλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιι ^ιι ^ιι

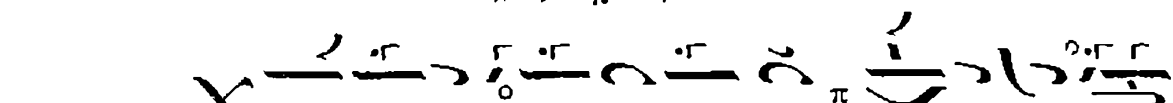
^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ια ^ινυ ^ιυμ ^ιφε ^ιε ^ιευ ^ιτε ^ιη ^ιη ^ιδ̣ι
α ^ια ^ια ^ια ^ιαλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιι ^ιι ^ια

Ἦχος ὁ αὐτός.

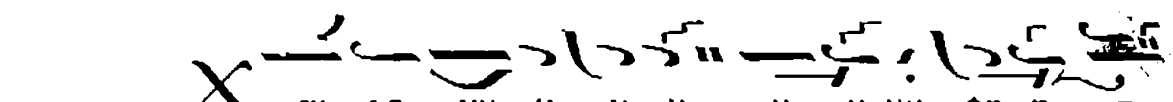
Χ ^ιαι ^ιρε ^ινυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυ ^ιυμ ^ιδ̣ι
Αλ ^ιλη ^ιλου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου ^ιου

 φη νυμ φη η η α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε
 ι ι α α αλ λη λου ου ι ι ι ι α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα.

 Χαι αι αι αι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ μ
 φη α νυμ φε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Αλ λη λου ι ι ι α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α σ α α

Ἦχος Βαρύς Ζω.

 Χαι ρε νυ υ υ υ υ υ υ υ μ φη η η
 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι
 η α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε λ ε ε ε ε
 α Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α

Μετά τοὺς Οἴκους ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον διχορον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

Ἦ ε ρ ε ὺ ς

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν

Ἀ ν α γ ν ὠ σ τ η ς

Ἀναγινώσκει τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον ἦτοι:

Τῇ Α΄. Παρασκευῇ τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Πιστὶν Χριστοῦ ὥσει θώρηκα, ἔνδον λαβὼν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαδλε, καὶ στέφει οὐρανὸν ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Τῇ Β΄. Γ΄. καὶ Δ΄. Παρασκευῇ τὸ Μαρτυρικὸν

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἴκου-μένη προσφέρῃ σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ θαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τῇ Ε΄. Παρασκευῇ

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ, τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφῃ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ Παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζῃ σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἀλέησον (μ) (40)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἱδυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητά τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ Καὶ νῦν καὶ αἰ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς

Ἀναγνώστης

Δεξιὸς

Κύριε ἐλέησον (γ) Ἀμὴν καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Λ σπινε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνημφε Δέσποινα· ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀποσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολемуμένων βοήθεια ἢ ἐτοίμη ἀντιληψὶς τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Μὴ βδελύξη μὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ραθυμία γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀνσρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτῶν τοῦ ἐντολῶν, ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσὸ μοι αἰὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προσταῖς καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεχνίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν.

χὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόρρω αὐτῆς ἀπελ' αὐνοῦσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου μερυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀριστερός

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανύστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεξιός

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
προσάγαγε, τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ
σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἰτήσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀριστερός

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέ-
πη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Δεξιός

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθμι, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ ἱερεὺς

(Τὴν Α' Παρασκευὴν)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

(Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον).

Τὴν Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Παρασκευὴν

Ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι,

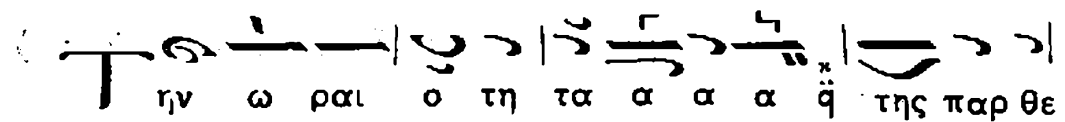
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κ. λ. π.

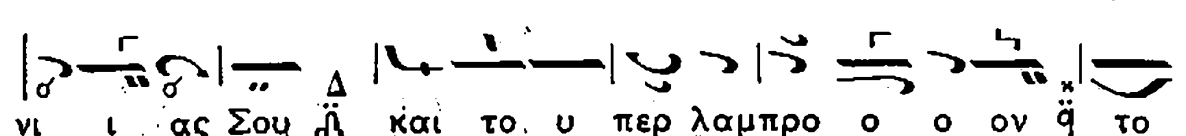
Ἦχος Β. Δι.

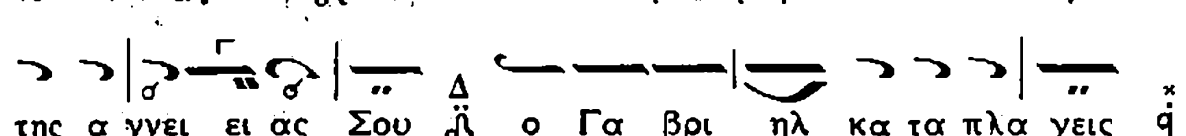
Τὸν Δε σπο ο ο τὴν καὶ ἀρχι ε
ρε α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εἰς πολ λα ε
τη Δε σπο τα εἰς πολ λα ε τη Δε σπο τα εἰς πολ
λα ε ε ε τη ε Δε ε σπο τα α α ε

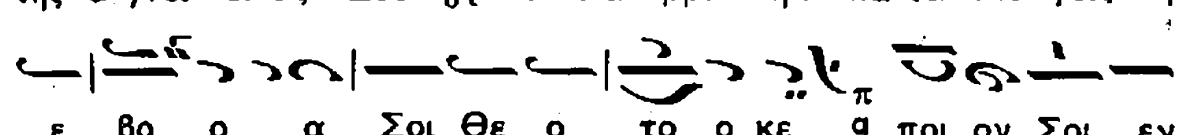
Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ κάτωθι Κάθισμα.

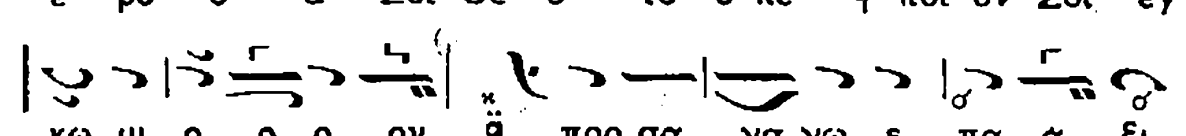
Ἦχος Γ, γή

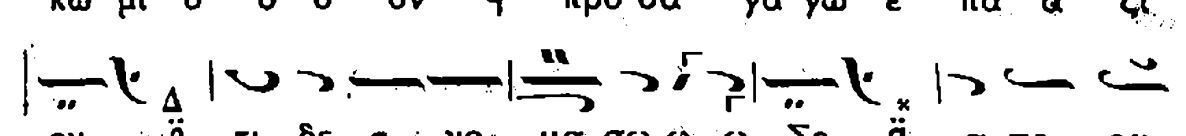

 την ω ραι ο τη τα α α α ᾗ της παρ θε

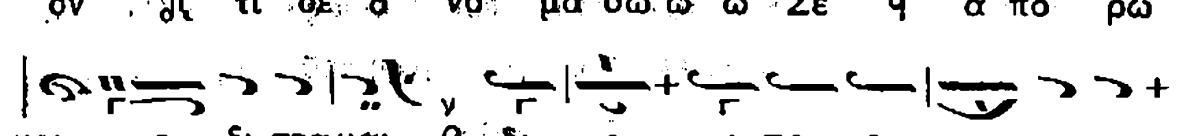

 νι ι ας Σου ᾗ και το υ περ λαμπρο ο ο ον ᾗ το

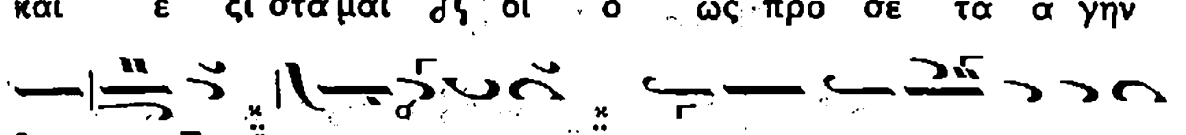

 της α γνει ει ας Σου ᾗ ο Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις ᾗ

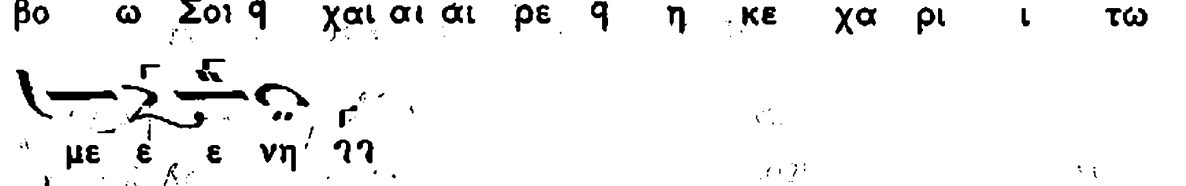

 ε βο ο α Σοι θε ο το ο κε ᾗ ποι ον Σοι ευ

 κω μι ο ο ο ον ᾗ προ σα γα γω ε πα α ξι

 ον ᾗ τι δε σ νο μα σω ω ω Σε ᾗ α πο ρω

 και ε ξι σταμαι ᾗ δι ο ως προ σε τα α γην

 βο ω Σοι ᾗ χαι αι αι ρε ᾗ η κε χα ρι ι τω

 με ε ε νη γή

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῇ Ε' Παρασκευῇ

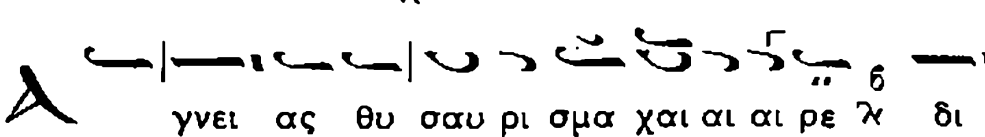
Εἰς τὴν ἀκολουθίαν δλοκληρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ψάλλεται (τρὶς) τὸ ἑξῆς :

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη.

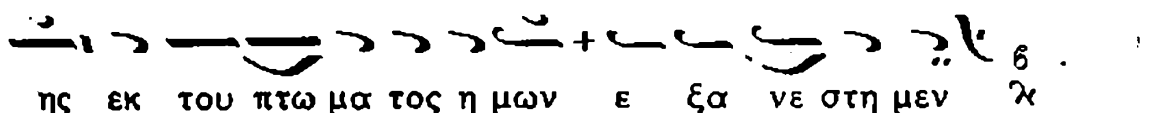
Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω
 ω ω σ̣ει λ̣ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη ε
 πε ε ε στη λ̣ ο Α σω μα τος λε γων τη Α πει
 ρο γα α μω δ̣ Ο κλι ινας τη κα τα βά α σει τους
 ου ρα νους δ̣ χω ρει ει ται α ναλ λοι ω τως ο ο
 λωσεν Σοι δ̣ Ον και βλεπων εν μητρα Σου λ̣ λα βον τα
 δου ουλου μορ φην γ̣ ε ξι στα μαί κραυ γα ζωων Σοι δ̣
 Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε δ̣

Παραθέτομεν ὀλίγα τροπάρια τοῦ κανόνος ὡς εἴθισται νὰ ψάλλωνται ὑπὸ πολλῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας καὶ τὰ ὅποια ἡμεῖς ἵνα μὴ νομισθῶμεν ὅτι καινοτομοῦμεν, παρελείψαμεν.

6
λ

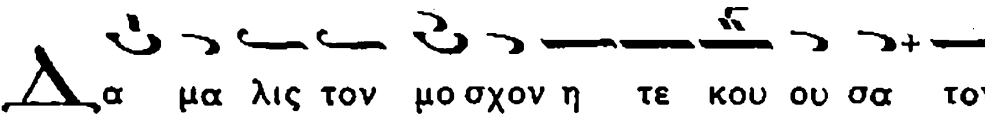

 γνει ας θυ σου ρι σμα χαι αι αι ρε λ δι

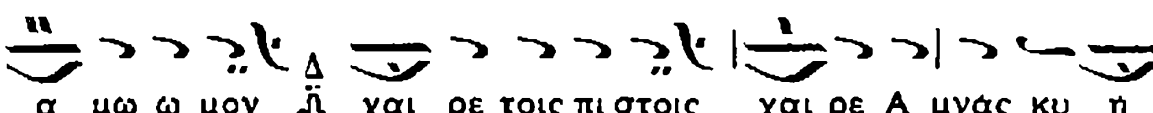

 ης εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν λ

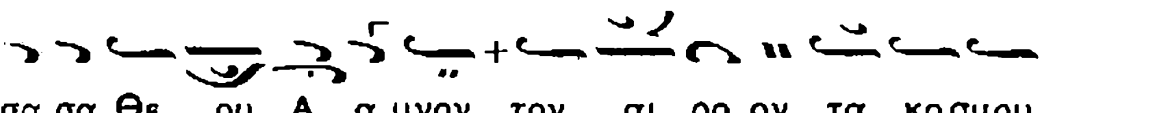
κ. τ. λ. Σελίς 11.

 α μα λις τον μο σχον η τε κου ου σα τον

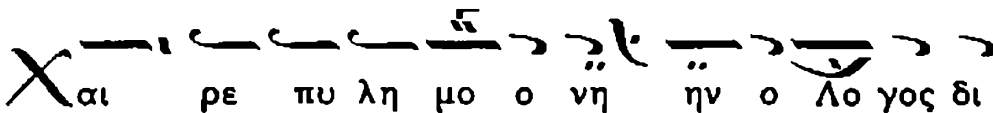

 α μω ω μον δλ χαι ρε τοις πιστοις χαι ρε Α μνάς κυ η

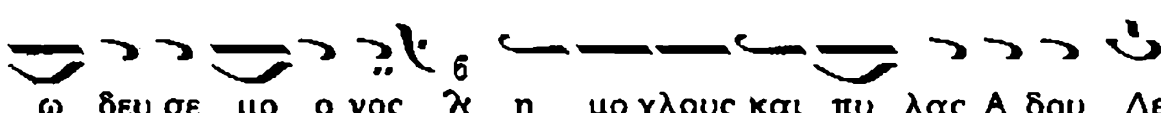

 σα σα Θε ου Α α μνον τον αι ρο ον τα κοσμου

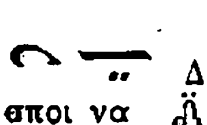
κ. τ. λ. Σελίς 12

 Χαι ρε πυ λη μο ο νη ην ο Λο γος δι

 ω δευ σε μο ο νος λ η μο χλους και πυ λας Α δου Δε

 σποι να δλ

κ. τ. λ. Σελίς 13

Τῇ Ε' Παρασκευῇ

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ψάλλεται (τρὶς) τὸ ἑξῆς :

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη.

Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γν
ω ω θει λ̣ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη ε
πε ε ε στη λ̣ ο Α σω μα τος λε γων τη Α πε
ρο γα α μω ρ̣ Ο κλι ι νας τη κα τα βα α σει τοι
ου ρα νους ρ̣ χω ρει ει ται α να λ λοι ω τως ο ρ̣
λως εν Σοι ρ̣ Ον και βλε πων εν μη τρα Σου λ̣ λα βον ι
δου ου λου μορ φην ρ̣ ε ξι στα μαι κραυ γα ζω ων Σοι ρ̣
Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε ρ̣

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

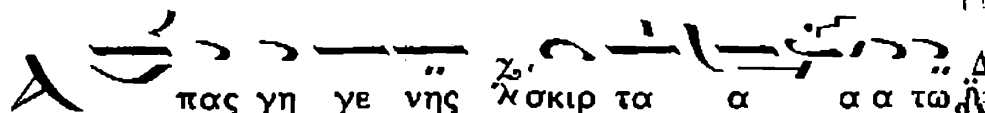
Σελίς	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διωρθωμένα
6	1	εἰσάκουσαν	εἰσάκουσον
11	3	$\overline{\eta} \quad \overline{\mu\omega\nu}$	$\overline{\eta} \quad \overline{\mu\omega\nu}$
31,	10	$\overline{\omega} \quad \overline{\omega} \quad \overline{\omega}$	$\overline{\omega} \quad \overline{\omega} \quad \overline{\omega}$
32	5, 12	ὁμοίως	

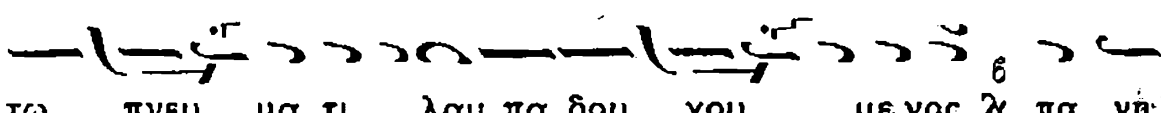

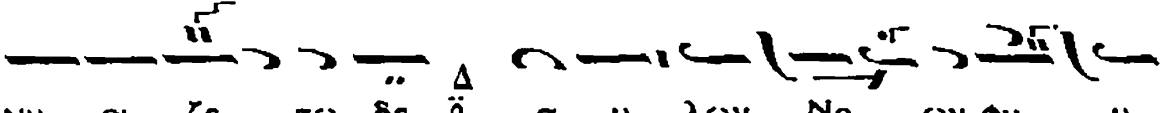
20.1.2011

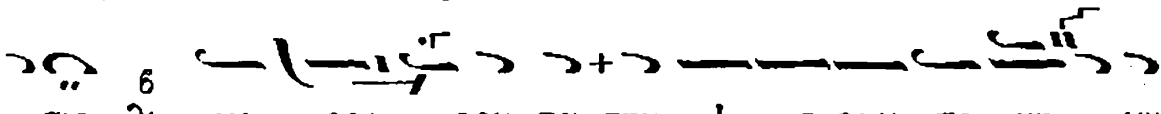
Εἰς γραφὴν ἀναλελυμένην κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀνθίμου Ἀρ-
χιδιακόνου (1792—1879) μαθητοῦ τοῦ Γρηγορίου, διὰ τὴν πιστὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφιστοῦ καὶ τῆς πεταστῆς.

Ἦχος ^β λ

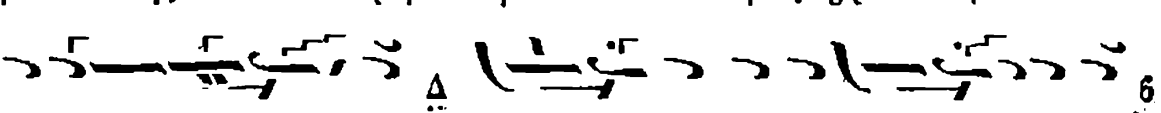

 πας γη γε νῆς λ σκιρ τα α α α τω ^Δ

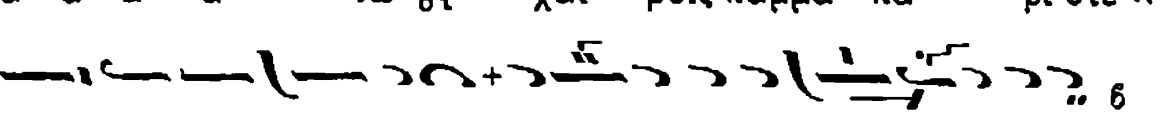

 τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος ^β λ πα νη

 γυ ρι ζε τω δε ^Δ α υ λων Νο ων φυ υ

 σις ^β λ γε ραι ρου σα την Ι ε ραν πα νη γυ

 ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ λ και βο α

 α α α α τω ^Δ λ χαι ροις παμμα κα ρι στε ^β λ

 Θε ο το ο κε Α γνη η α ει πα αρ θε νε ^β λ
